

El 13D, democràcia en estat pur

Enric Xicoy i Comas,
 periodista i professor de la Facultat de Comunicació Blanquerna - URL



La consulta independentista del 13 de desembre de 2009 ha fet evident unes quantes realitats que alguns intuïem, que d'altres ignoraven i que molts no volien veure.

La primera d'elles, i més important, és que la societat civil del nostre país està més viva que mai. Arenys de Munt no va ser una anècdota. Aquestes consultes han estat organitzades per centenars d'associacions locals i comarcals. Milers de voluntaris han reaccionat davant una situació política que consideren insostenible. Farts de la inoperància i inhibició dels partits polítics, ha hagut de ser la gent "del carrer" la que ha organitzat un dels esdeveniments polítics més importants del que portem de segle a Catalunya.

En aquest sentit, també ha quedat demostrat que els pobles de Catalunya, els municipis, volen fer-se sentir com a ens polític en una societat en què tenim ajuntaments, consells comarcals, diputacions, govern nacional, govern estatal i institucions europees i mun-

dials que regeixen els nostres destins. Aquesta evidència no ha agradat gaire a la majoria de partits polítics, institucions i mitjans de comunicació que han menyspreat i menystingut l'esdeveniment. Una altra cosa que ha evidenciat les consultes és que el nostre sistema democràtic està trontollant. Trontolla primer perquè no es vol reconèixer un dret universal com és el de l'autodeterminació. Tentineja perquè no s'entén que allò que ha decidit un poble a les urnes pugui ser esmenat per un tribunal de 12 persones. Se'n ressent quan s'evidencia que els representants electes no són capaços de connectar amb les necessitats d'un país. I s'esberla quan un poble és insultat i espoliat impunement amb el silenci còmplice de les institucions.

Per tant, el 13D va ser un dia democràticament impecable. Sense el suport institucional i mediàtic i malgrat el que s'ha escrit o dit, un 30% de participació és un índex elevat. A Torelló, el meu poble, per exemple, les dades són molt

"Només quan es convoqui un referèndum legal i vinculant els ciutadans del nostre país seran del tot conscients que Catalunya és una nació"

clarificadores. La participació va ser del 37,3%. Tenint en compte que el cens estava inflat, ja que també votaven els menors de 16 i 17 anys i els immigrants sense dret a vot, si s'hagués tingut en compte només el cens real l'índex de participació seria molt més elevat.

Convé tenir en compte que a les eleccions municipals del 2007 a Torelló van votar 6004 persones, el 13D ho van fer 4331. O, dit d'una altra manera, va votar més gent a favor del 'sí', 4170, que persones van donar suport a CiU i

al PSC junts, 4012, partits que governen a l'ajuntament i que van impedir votar una moció a favor de la consulta. A les eleccions al Parlament de Catalunya de fa tres anys van votar a Torelló 6360 persones, les eleccions amb més participació, un 63,32%. L'únic partit que es presentava a les eleccions defensant, suposadament, la independència de Catalunya, ERC, va rebre 1392 vots, 2778 vots menys dels que va rebre el 'sí' diumenge 13 de desembre. A la votació del referèndum de l'Estatut del 2006 van votar 5388 persones, el 53,8%. Però el 'sí' va rebre 4124 vots, 50 menys que el 'sí' a la independència amb una participació 16,5 punts inferior. I, finalment, el referèndum sobre la Constitució Europea, amb tota la campanya europea, espanyola, catalana i municipal inclosa, pagada amb diners públics, només va tenir una participació del 42,17% amb 4220 vots, 111 menys que el 13D. Per cert, el 'sí' a aquella constitució va rebre gairebé la meitat de vots que el 'sí' a la independència de Catalunya: 2291.

Finalment, un últim fet evident és que ja ha calat el debat sobre la independència de Catalunya. El 13 de desembre del 2009 molta de la gent que va anar a votar que 'sí', especialment de la tercera edat, mai s'havia proclamat independentista. Allò que semblava un tabú ha deixat de ser-ho. Ha quedat demostrat que és fals, com diuen alguns, que abans de fer un referèndum oficial convé convèncer la majoria de ciutadans que Catalunya és una nació. Les coses van al revés, només quan es convoqui un referèndum legal i vinculant els ciutadans del nostre país seran del tot conscients que Catalunya és una nació.